

പച്ചനസന്നദ്ധം

ഹാ. ജിൻസ് ശാണയ്ക്കൽ

അതിർവരവുകൾ ഭേദിക്കുക

കേരളത്തിലെ സി എം എ സഭയുടെ പത്രണഭാമത്തെ പ്രിയോർ ജനറലായിരുന്നു വദ്യനായ കനീസിയുന്ന് തെക്കേക്കരയച്ചുണ്ട്. ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ‘കനീസിയുന്ന്’ എന്ന പേരിനർത്ഥമം നായക്കുട്ടി എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മറ്റൊളവർ തന്റെ പേരിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുവേബാൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു: “ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടിക്കുട്ടിയാണ്. ഈ ലോകത്തിലേക്കും വച്ച് എറ്റവും വിശ്വ സ്തതയുള്ള മുഗ്ധമാണ് നായ. യജമാനനെയും വസ്തുവകകളെയും അത് സംരക്ഷിക്കും. ഞാനും ഇപ്പോൾ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തനാണ്. ദൈവപ്പെഷ്ടം അത്രമാത്രം!” ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതദർശനം. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുമായിരുന്നു, “നായക്കുട്ടിയെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല? യജമാനന്റെ ഭക്ഷണമേശയ്ക്കരിക്കിൽ വന്ന് ശാന്തമായി, പത്രീ കഷിച്ച് നോക്കിയിരിക്കും. ഒരു എല്ലിൻ കഷണം കിട്ടിയാൽ സന്തോഷമായി. ഇതുപോലെ ദൈവാലയത്തിൽ വിരുന്നുമേശയ്ക്കരിക്കിൽ ഞാൻ എന്നും ചെന്ന് തിരുമുഖത്തെക്ക് നോക്കിയിരിക്കും. ഇതുശേഷം എനിക്ക് വിശ്വസ്മാറാൻ ഓരോരോ അനു ശ്രദ്ധാർ ഇട്ടുതരും.” തത്തുല്പമായ ഒരു സുവിശേഷഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ ഡ്യൂനിവിഷയം. കാനാൻകാർണ്ണത്തീയുടെ അപേക്ഷയും ഇതുശേഷം അവർക്കു കൊടുക്കുന്ന മറുപടിയും നമ്മുണ്ട് ആശ്വര്യപ്പെടുത്തുകയും ആത്മീയധ്യാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വായിച്ചുകൊട്ട സുവിശേഷത്തിന്റെ മുമ്പുള്ള വാക്കുങ്ങൾ വായിച്ചാൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും, ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ശുശ്രായക്കുറിച്ച് ഇതുശേഷം ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം ചർച്ചകൾക്കു ശേഷമാണ് ഇതുശേഷം തയിൽ, സീഡോൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നത്. ധഹനംരെ സംബന്ധിച്ച് അശുദ്ധരുടെയും പാപികളുടെയും വിജാതീയരുടെയും സ്ഥലമാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങൾ. അവിടെ നിന്നും ഒരു കാനാൻകാർ സ്ത്രീ വന്ന് ഇതുശേഷായുടെ പ്രതികരണം നമ്മുണ്ട് ആശ്വര്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. “മകളുടെ അപ്പമെടുത്ത് നായ്ക്കൾക്ക് എൻ്റെതു കൊടുക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല” എന്ന് ഇതുശേഷം പറയുവേബാൾ അവിടുന്ന് ഇതു കരിനപ്പുദ്യനാണോ എന്ന് നാം ചിന്തിച്ചേരുക്കാം. അങ്ങനെ നാം ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ധഹനംരുടെ ചിന്താരീതിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ധഹനംരി വിജാതീയരെ പൊതുവെ പരിശാസ്ത്രിയുന്നത് നായയെപ്പോലെ കുറയ്ക്കുന്നവരും നമ്മയില്ലാത്തവരുമാണ് എന്ന വിധമാണ്. “വിശുദ്ധ വസ്തുകൾ നായ്ക്കൾക്ക് കൊടുക്കരുത്” (മത്താ. 7:6) എന്ന ഇതുശേഷായുടെ ഉപദേശം ഇതിനോടു ചേർത്തു വായിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ യേശുവിൽ നിന്ന് സഹായം ലഭിക്കാൻ തനിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ “അതേ, കർത്താവേ, നായ്ക്കളും യജമാനമാരുടെ മേശയിൽ നിന്നും വീഴുന്ന അപൂർവ്വങ്ങളും തിനുന്നുണ്ടാലോ” എന്ന് കാനാൻകാർ പറയുന്നു. അവളുടെ അടിയുറച്ച് വിശ്വാസവും എളിമയും ഇതുശേഷായെ അതുകൊപ്പെടുത്തുകയും അനുഗ്രഹാങ്കൾ സ്വന്തമാക്കാൻ അവളെ ദേഹാദ്ധ്യാക്കുകയും ചെയ്തു. നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവത്തിലുള്ള അചാനുലഭമായ വിശ്വാസവും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരം നല്കുമെന്നും, ജീവിതത്തിൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്നും കാനാൻകാർ നമ്മുണ്ട് പരിപ്പിക്കുന്നു.

അതുമാത്രമല്ല, കാനാൻകാർ സ്ത്രീയും യേശുവും നമ്മുണ്ട് മറ്റാരു പാഠമാണ് ചിന്തയുടെയും പ്രവൃത്തിയുടെയും അതിർവരവുകളെ തുടക്കുക എന്നത്. ഈ അതുകൊത്തതിലും കാനാൻകാർണ്ണത്തീയുടെ വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ധഹനംരുടെ ചിന്താരീതിയെപ്പോലും ഇതുശേഷം വെല്ലുവിളിക്കുകയും, പുതിയെയാരു ദർശനം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും വിശ്വാസങ്ങളുടെയും അതിർവരവുകൾ ഭേദിച്ച് കാനാൻകാർ ഇതുശേഷായിൽ ആശയിക്കുവേബാൾ, ധഹനംരു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനമെന്ന ധഹനംരി വിശ്വാസവും, ധഹനംരകൾ മാത്രമാണ് രക്ഷ എന്ന അവരുടെ അന്വധിവിശ്വാസവും ഇതുശേഷം തിരുത്തുന്നു. വിജാതീയരും ദൈവമകളാണെന്നും അമാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുവേബാൾ അവർക്കും രക്ഷ സ്വന്തമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഇതുശേഷം ധഹനംരു പരിപ്പിക്കുന്നു. ജീതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യവാദങ്ങളുടെയും പേരിൽ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും അതിർവരവുകൾ ഉയരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സുവിശേഷം നമ്മുണ്ട് വെല്ലുവി

ളിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം തീർത്തിരിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥതയുടെ അതിർവരദയുകൾ ഭേദിച്ച് എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നും, ഒരു വിശമാനവികരശനം നമുകൾ ആവശ്യമാണെന്നും സുവി ശ്രഷ്ടം നമെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യവിശ്വാസങ്ങളെയും രീതികളെയും മാത്രം മുറുകെപിടിക്കാതെ, വിശ്വാസത്തിന് കോട്ടും വരുത്താതെ പുത്തൻ രീതികളെയും ആശയങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും നമുകൾ സാധിക്കേണ്ട്. അപ്പോൾ നമുക്കും രക്ഷ സ്വന്തമാകും. ഏ